

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Molnár és Takács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Molnár Petra ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Varju András ügyvéd által képviselt alperes ellen szavatossági igény érvényesítése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2010. március 8. napján kelt 1.G.40.151/2008/33. számú ítélete ellen az alperes részéről 35. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a késedelmi kamat kezdő időpontját 2008. november 11. napjában állapítja meg.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság felhívására - 473.400. (Négy százhetvenháromezer - négyszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen a felperesnek 100.000. (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek között létrejött ... frsz-ú **O V C E** típusú személygépkocsira vonatkozó adásvételi szerződés alapján a felperes mint vevő 2005. november 11. napján vette át a szerződés tárgyát képező gépjárművet az alperestől, amelynek vételára 7.890.000,- Ft volt. A gépkocsit a felperesi ügyvezető használta a pénzügyi üzemeltetési tevékenységének keretében.

A gépjármű az átvételt követően rendszeresen meghibásodott, azon az alperes az alábbi, szavatosság körébe tartozó javításokat végezte el:

1. 2006. május 17.: 34.544 km óraállásnál: sárga lámpa világít, a szívócsonknál, a levegőmennyiség mérőszelepnél történt javítás, csere
2. 2006. augusztus 10.: 48.377 km: komplett időszakos szerviz, motor kontroll lámpa világított, sebességváltó nem jól váltott fel
3. 2006. október 31.: 63.400 km: motor kontroll lámpa ismét világított, 60 km/h-nál nem ment tovább, sebességváltó nem váltott rendesen
4. 2006. november 23.: 69.595 km: korábban cserélt szélvédőt ismét kicserélte, mert belső feszültség miatt megrepedt
5. 2006. december 13.: 70.917 km: kiegyenlítő tartályból elfolyt a víz, hengerfejtömítést cseréltek
6. 2007. január 10.: 71.689 km: sebességváltó és motor probléma, ezek újraprogramozva és a részecskeszűrő regenerációját elvégezték
7. 2007. január 29.: 72.334 km: fűtésprobléma, üvegek párasodnak
8. 2007. március 5.: 74.720 km: turbó és hozzátartozó tömítés csere
9. 2008. február 28.: 94.526 km: részecskeszűrő hiba miatt autómotóval kellett a járművet az alperes szervizébe szállítani

Ezen javítások időtartama összesen 70 nap volt.

Ezen kívül is végzett, nem szavatossági körbe tartozó javításokat az alperes a felperes gépjárművén, így többek között sérülésből eredő javításokat.

A felperes a sorozatos meghibásodások miatt a 2008. május 20-án kelt és a "A" Kft-nek címzett, majd 2008. szeptember 22-én kelt és az alperesnek címzett levelében jelentette be a kicserélés iránti szavatossági igényét, tájékoztatva arról, amennyiben a kicserélési kötelezettségének nem tesz eleget, eláll az adásvételi szerződéstől. Az alperes a 2008. október 7. napján küldött válaszemailben kifejtette, hogy a részecskeszűrő probléma megoldódott, az ezzel kapcsolatos csere költsége nem a felperest terheli, a sebességváltó javításánál felmerült alkatrész-költséget a GM, a javítási költséget pedig az alperes vállalja át. Felajánlotta segítségét a gépkocsi bizományos értékesítéséhez.

A felperes a 2008. október 30. napján kelt levelében elállt az adásvételi szerződéstől. Érvelése szerint ilyen értékű gépkocsi esetében elfogadhatatlanok a folyamatos meghibásodásai, az azok miatti folyamatos szervizelés akadályozza a gépjármű rendeltetésszerű használatát.

A gépkocsi jelenleg üzemképes, az és a forgalmi engedély az alperes telephelyén, a törzskönyv a felperes birtokában van.

A felperes módosított kereseti kérelmében elsődlegesen szavatossági jogán alapuló elállása alapján kérte az alperest kötelezni a gépjármű 7.890.000,- Ft összegű vételárának és annak 2005. november 11. napjától járó késedelmi kamatának megfizetésére. Másodlagosan

a gépkocsi kicserélésére kéri kötelezni az alperest. Előadta, hogy a perbeli gépjármű a hároméves szavatossági idő alatt számos esetben meghibásodott, és noha az alperes a hibákat elhárította, de a javítások miatt nem tudta rendeltetésszerűen használni a nagy értékű, újonnan vásárolt gépjárművét. Hivatkozása szerint a szavatossági jogait a fokozatosság elvének betartásával gyakorolta, hiszen először kijavítást kért az alperestől, majd miután az alperesi javítások ellenére a gépkocsi újra és újra meghibásodott kérte a kicserélést, és ezen igényének alperesi elutasítását követően élt csak a törvényben biztosított elállási jogával.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a gépkocsi a szavatossági határidő alatt számos esetben meghibásodott, de állította, hogy a hibákat minden esetben szakszerűen kijavította, és a felperesnek csere-gépkocsit biztosított. Hivatkozott annak a tényére is, hogy a gépkocsi jelenleg működőképes. Az elállást a gépjármű jelentéktelen hibáira tekintettel nem tartotta jogszerűnek. Előadta, hogy a gépkocsin nem csak szavatossági hibákat kellett kijavítani, hanem a felperes által a közlekedés során okozott kisebb-nagyobb sérüléseket is.

Az elsőfokú bíróság 2010. március 8. napján kelt fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.890.000,- Ft-ot és ennek 2005. november 11. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, továbbá 1.150.470,- Ft perköltséget. Egyúttal kötelezte a felperest arra, hogy adja ki az alperesnek a ... frsz-ú, ... alvázszámú O V típusú gépkocsi törzskönyvét.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes jogosan várta el, hogy a gyári, új állapotú, közel 8 millió Ft-os vételár ellenében megvásárolt gépkocsijának évekig ne legyen semmilyen garanciális problémája. A meghibásodások a javítások ellenére rövid időközönként ismétlődően jelentkeztek. Így a kijavítás a jogosult folyamatos használathoz fűződő érdeke sérelme nélkül nem lehetséges.

A perben kirendelt és aggálytalannak tartott "C" igazságügyi közlekedési és gépjármű műszaki szakértő szakvéleménye alapján megállapította, hogy a gyári hibák motorvezérlésre, részecskeszűrő meghibásodására, hengerfejtömítés tönkremenetelére, sebességváltó nem előírászerű működésére vezethetők vissza. Az alig 95.000 km-es futás alatt történt meghibásodások száma olyan magas a nagy értékű járműnél, ami nem elfogadható. A gépkocsi rendszeres meghibásodása nem üzemeltetési problémára vezethető vissza, hanem „a prémium kategóriájú” gépkocsi konstrukciós, gyártási, technológiai gondjaival indokolható. Ezért a gépkocsi a rendeltetésszerű használatra nem volt alkalmas. Megállapította, hogy az alperes a szerződést hibásan teljesítette. Az alperes a felperes kijavítás iránti igényének eleget tett, azonban a sorozatos újabb meghibásodásokra tekintettel - a bírói gyakorlatnak megfelelően - jogszerűen élt az elállási jogával (Ptk. 306.§ /1/ bekezdése). Az elállás a szerződést felbontja, és ennek következtében a már teljesített szolgáltatások visszajárnak. Ezért az alperesnek vissza kell fizetnie a gépkocsi vételárát annak késedelmi kamataival együtt a felperes részére.

Rámutatott, hogy új szakértő kirendelése nem volt indokolt, mert a szakvélemény sem önmagával, sem a per adataival nem állt ellentétben, nem is volt homályos.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a

gépkocsi rövid időközönként visszatérő meghibásodásait - az elvégzett javítások ellenére - hibás teljesítésnek minősítette, és erre figyelemmel jogszerűnek tekintette a felperes elállását. Hivatkozott arra, hogy a 2005. november 11-től 2006. május 17. napjáig, 34.544 km óraállásig szavatossági hiba nem történt. 2008. február 28. napjáig (94.526 km) összesen 8 szavatossági körbe tartozó hiba következett be. Elfogadta az elsőfokú bíróság által megállapított 9 hibát, azonban a 2006. július 4-én történt szélvédő cserével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az a használattal kapcsolatos károsodás volt, a váltóhibát a szervizelés és a későbbi próbaút során nem lehetett tapasztalni, a 2007. január 29-i fűtésprobléma sem a szavatosság körébe eső hibajelenség. A gépkocsi jelenleg üzemképes, a meghibásodások nem minősülnek „jelentős hibának”. A kijavítások idejére csere gépkocsit biztosított a felperes részére.

A másodfokú eljárás során csatolta "B" igazságügyi gépjármű szakértő magánszakértői véleményét az álláspontja alátámasztására.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - korábbi álláspontját fenntartva - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helytálló indokai alapján.

A fellebbezés túlnyomórészt nem - kizárólag a késedelmi kamat kezdőidőpontja tekintetében, kisebb részben - alapos.

Az elsőfokú bíróság az érdemi döntés meghozatalához szükséges releváns tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, azt az ítéletábra az alábbiakkal pontosítja, illetve egészíti ki:

- Az elsőfokú bíróság által a tényállásban feltüntetett **javítások közül a 2006. 11. 23-án** újólág elvégzett szélvédő csere, valamint a 2007. 01. 29-én elvégzett pollein szűrő cseréje, nem voltak az alperesi szavatossági kötelezettség körébe tartozó javítások, hanem a rendeltetésszerű használattal kapcsolatos károsodás, illetőleg a természetes elhasználódással összefüggő volt.
- Az alperes - elsőfokú bíróság által a tényállásban feltüntetett javításokon kívül - 2007. 01. 12-én a perbeli gépkocsin további, a szavatossági körbe tartozó javítást végzett el. Ekkor a GM visszahívási akciója keretében - az ezt megelőző 2007. 01. 10-i hibajelenség javítása körében egyebekben is az alperesi szervizben lévő gépjárművön - a gépkocsi álló helyzetében a részecskeszűrőt égették ki statikusan.

Az elsőfokú bíróság - az így kiegészített, pontosított tényállás alapján - a per főtárgya tekintetében a perben beszerzett bizonyítékokat megfelelően értékelte és helyesen állapította meg a tényállást, és e körben az érdemi döntése is helytálló, amellyel az ítéletábra egyetért.

Az elsőfokú bíróság - a megállapított hibákra figyelemmel - helyesen állapította meg, hogy a felperes elállása jogszerű volt.

A Ptk. 306.§ /3/ bekezdése kapcsán a 2003. július 1. napját megelőzően kialakult bírói gyakorlat hangsúlyozta, hogy az elállási jogával a jogosult csak végső esetben élhet, (Legfelsőbb Bíróság Pf.VII.24.785/2002/9. számú ítélete) és - a hibák gyakoriságától, súlyától, a javítások után visszamaradó esetleges értékcsökkenéstől függően, általában - nem

állapítható meg érdekmúlás, ha a kötelezett a hibák kijavítását vállalta, a javítást megfelelő határidőn belül, a jogosult érdekeinek megfelelően elvégezte, és a javítások után értékcsökkenés nem maradt fenn. (BH. 1992/263., BH.2003/496., BH. 2004/182., Legfelsőbb Bíróság Pfv. VII.21.833/2001/4.) Sorozatos meghibásodások és javítások esetén, amennyiben a gépjármű kisebb-nagyobb súlyú hibái rövid időközönként visszatérően jelentkeznek, az egyes javítások elvégzését követően a gépkocsinál újabb hibák jelennek meg, ennek folytán sérül a jogosult folyamatos használathoz fűződő érdeke, így beáll az érdekmúláshoz szükséges „küszöbérték” elérése. (BDT.2006/6., Pécsi Ítéltábla Pf.II.20.227/2005/6., Legfelsőbb Bíróság Pfv.VII.21.313/2006/6., Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.413/2004/9., Győri Ítéltábla Pf.IV.20.152/2005/7-BDT.2005/47.)

A bíró gyakorlat fenti elvei, az ítéltábla álláspontja szerint az elállási jog gyakorlásának 2003. július 1-től hatályos, azaz jelen eljárásra irányadó törvényi szabályozása mellett is túlnyomórészt irányadóak. Az állandó bírói gyakorlat szerint tehát az elállás szavatossági jogával a jogosult csak végső esetben élhet, azaz alkalmazni kell a fokozatosság elvét, továbbá akkor lehet alapos az elállás amikor a gépjármű kisebb-nagyobb súlyú hibái rövid időközönként visszatérően jelentkeznek, az egyes javítások elvégzését követően a gépkocsinál újabb hibák jelennek meg, melyek folytán sérül a jogosult folyamatos használathoz fűződő érdeke.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes a fokozatosság elvét betartva, megfelelően gyakorolta az őt megillető szavatossági jogokat, ekként az elállás jogát is. (Ptk.306/A.§.) Helyesen állapította meg, hogy a felperesnek a gépjármű vásárlását követően hamarosan kisebb-nagyobb súlyú hibák rövid időközönként történő sorozatos jelentkezésével kellett szembesülnie. A gyakori meghibásodások és javítási igény akadályozta a felperest a rendeltetésszerű gépkocsi használatban, a kötelezett által szolgáltatott új személygépkocsi rövid időközökben, - alperes által sem vitatottan -a szakszervizben összesen 70 napig volt a javítások miatt.

Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt, a másodfokú bíróság álláspontja szerint is aggálytalan szakértői vélemény alapulvételével helyesen állapította meg, hogy a felmerült szavatossági hibák jelentős hibának minősülnek. Különösen súlyos hibaként értékelendő ebben a körben a perbeli gépkocsi menet közbeni, autópályán történő leállása, melynek a ténye önmagában balesetveszélyes szituációt eredményezhetett volna. Az ítékezés alapjaként elfogadott szakvélemény nem hiányos, nem homályos, ellentmondásmentes, melyből következően megalapozottan szolgált az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításainak alapjául, így nem volt helye más szakértő kirendelésének.

Az elsőfokú bíróság a szavatossági hibák száma, súlya, ismétlődő jellege, a javítások időtartama, azok elhúzódó volta, a felperesi érdek és a gépjárművel elérni kívánt cél alapulvételével helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes a Ptk. 306.§ (1) bekezdés a.) és b.) pontja alapján jogszerűen állt el a perbeli szerződéstől.

A Ptk. 685.§ d.) pontja fogyasztóként a gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célból szerződést kötő személyt határozza meg, míg a 685.§ e.) pontja fogyasztói

szerződésként azt a szerződést, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében köti. A perbeli esetben azonban a gazdálkodó szervezet felperes a gépjármű-kereskedő alperestől - az elsőfokú eljárásban többször kihangsúlyozottan - azért vásárolta meg, hogy azt ügyvezetője használhassa a pénzügyi üzleti tevékenysége keretében. Ebből következően nyilvánvaló, hogy a felperes nem fogyasztóként, hanem a gazdasági tevékenysége körében kötötte a perbeli gépjármű megvásárlására irányuló szerződést az alperessel, szerződésük ekként fogyasztói szerződésnek nem volt tekinthető. Ennek a tényét tehát az elsőfokú bíróság az ítéletének indoklásában tévesen állapította meg, ám ennek a jogvita érdemi eldöntése körében - az egyébként is irányadó 3 éves igényérvényesítési határidőre tekintettel - jelentősége nem volt, mivel a felperes a szavatossági jogokra irányadó igényérvényesítési határidőt megtartotta.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban csatolt magánszakvélemény beszerzésére lett volna lehetősége az elsőfokú eljárás során is, ezért az a fellebbezési eljárás során már nem volt figyelembe vehető a Pp. 235.§ /1/ bekezdése és a Pp. 141.§ /2/ és /6/ bekezdése alapján. (Legfelsőbb Bíróság, Pfv.III.21.459/2009/4., BH 2003/204. sz. eseti döntés)

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság akkor, amikor a késedelmi kamatok megfizetésére az alperest vételár kifizetés időpontjától kezdődően kötelezte, a felperesnek visszajáró vételár tekintetében. A vételár utáni kamatot ugyanis az elállás közléséig történt használat kiegyenlíti, az alperes ezért nem az adásvételi szerződés megkötésétől, és a vételár kiegyenlítésétől, hanem, csak az elállása közlésétől (2008. 11. 10.) köteles a Ptk. 301.§ /1/ bekezdése alapján a vételár után a törvényes késedelmi kamatokat megfizetni.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ /2/ bekezdése alapján a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, míg a késedelmi kamat kezdőidőpontja tekintetében - a fentieknek megfelelően - megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése csupán a késedelmi kamat kezdőidőpontja tekintetében volt alapos, erre figyelemmel a másodfokú eljárásban is pervesztes alperes a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján köteles az állam javára a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, a jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú perköltségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM.r. 3.§ (2), (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével az áfát is magába foglaló 100.000 forintban állapította meg. Az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére az alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§. (2) bekezdése alapján köteles.

Győr, 2010. szeptember 15. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelűl
kiadó: